

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 31.03.1992 Časová verzia predpisu účinná od: 01.01.1997 do: 30.04.1997

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

119

ZÁKON

zo 4. marca 1992

o cestovných náhradách

Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa uznieslo na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ

ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

Účel zákona

(1) Tento zákon upravuje poskytovanie náhrad výdavkov pri pracovných cestách, pri iných zmenách miesta výkonu práce, pri vzniku pracovného pomeru alebo obdobného pracovného vzťahu (ďalej len „vznik pracovného pomeru“) a pri pridelení na výkon práce v zahraničí (ďalej len „náhrady“)

- a) pracovníkom v pracovnom pomere,
- b) členom družstiev, ak podľa stanov podmienkou členstva je tiež pracovný vzťah,
- c) občanom činným na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, ak je to dohodnuté,
- d) osobám, o ktorých to ustanovuje tento zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis, (ďalej len „zamestnanec“).

(2) Tento zákon neupravuje poskytovanie náhrad členom posádok námorných lodí po dobu nalodenia.¹⁾

§ 2

Vymedzenie pojmov

(1) Pracovnou cestou sa na účely tohto zákona rozumie doba od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do iného miesta, než je jeho pravidelné pracovisko, včítane výkonu práce v tomto mieste, do ukončenia tejto cesty.

(2) Zahraničnou pracovnou cestou sa na účely tohto zákona rozumie doba od nástupu zamestnanca na cestu na výkon práce do zahraničia, vrátane výkonu práce v zahraničí, do ukončenia tejto cesty.

(3) Pravidelným pracoviskom sa na účely tohto zákona rozumie miesto písomne dohodnuté so zamestnancom; ak také miesto nie je dohodnuté, je pravidelným pracoviskom miesto výkonu práce dojednané v pracovnej zmluve. U zamestnancov, u ktorých častá zmena pracoviska vyplýva z osobitnej povahy povolania, možno ako pravidelné pracovisko dohodnúť aj miesto bydliska.

(4) Za rodinu zamestnanca sa na účely tohto zákona považujú, pokiaľ majú trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, jeho manžel alebo druh, vlastné deti, osvojenci, deti zverené zamestnancovi do pestúnskej starostlivosti alebo do výchovy, vlastní rodičia, osvojitelia, opatrovníci, pestúni, prípadne ďalšie osoby žijúce v domácnosti²⁾ so zamestnancom.

DRUHÁ ČASŤ **POSKYTOVANIE NÁHRAD**

Náhrady pri pracovnej ceste

§ 3

Zamestnávateľ vysielajúci zamestnanca na pracovnú cestu určí miesto jej nástupu, miesto výkonu práce, dobu trvania, spôsob dopravy a miesto ukončenia pracovnej cesty; môže určiť tiež ďalšie podmienky pracovnej cesty. Zamestnávateľ je pritom povinný prihliadať na oprávnené záujmy zamestnanca.

§ 4

Zamestnancovi vyslanému na pracovnú cestu patrí

- a) náhrada preukázaných cestovných výdavkov,
- b) náhrada preukázaných výdavkov za ubytovanie,
- c) stravné,
- d) náhrada preukázaných potrebných vedľajších výdavkov,
- e) náhrada preukázaných cestovných výdavkov za cesty na návštevu rodiny do miesta trvalého alebo medzi zamestnávateľom a zamestnancom vopred dohodnutého pobytu rodiny, ak pracovná cesta trvá viac ako sedem po sebe nasledujúcich kalendárnych dní, a to každý týždeň, ak nie je v kolektívnej zmluve, prípadne v pracovnej zmluve alebo inej písomnej dohode so zamestnancom dohodnutá táto náhrada za dlhšiu dobu, najdlhšie však za jeden mesiac.

§ 5

Stravné

(1) Za každý kalendárny deň pracovnej cesty patrí zamestnancovi stravné v tomto dni vo výške

- a) 50 Sk, ak pracovná cesta trvá 5 až 12 hodín,
- b) 79 Sk, ak pracovná cesta trvá dlhšie ako 12 hodín, najviac však 18 hodín,
- c) 123 Sk, ak pracovná cesta trvá dlhšie ako 18 hodín.

(2) Ak zamestnávateľ znemožní vyslaním na pracovnú cestu, ktorá trvá menej než 5 hodín, zamestnancovi stravovať sa obvyklým spôsobom, môže mu poskytnúť stravné až do výšky 50 Sk.

(3) Pre zamestnancov, u ktorých častá zmena pracoviska vyplýva z osobitnej povahy povolania, možno dojednať v kolektívnej zmluve odchylné od tohto zákona podmienky pre poskytovanie stravného, ako aj nižšie denné sadzby stravného pri pracovnej ceste.

(4) Ak má zamestnanec na pracovnej ceste preukázateľne zabezpečené bezplatné stravovanie v plnom rozsahu, zamestnávateľ mu stravné neposkytuje; ak má zamestnanec preukázateľne zabezpečené bezplatné stravovanie čiastočne, zamestnávateľ mu stravné úmerne kráti.

§ 6

Náhrady pri preložení a pri vzniku pracovného pomeru

(1) Zamestnancovi patria pri preložení³⁾ náhrady ako pri pracovnej ceste.

(2) Zamestnávateľ môže pri preložení na žiadosť zamestnanca^{3a)} a pri dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k inej právnickej osobe alebo k fyzickej osobe^{3b)} poskytovať náhrady zamestnancovi ako pri pracovnej ceste až v rozsahu a do výšky ustanovenej v § 4 a 5.

(3) Zamestnávateľ môže pri vzniku pracovného pomeru^{3c)} poskytovať náhrady zamestnancovi ako pri pracovnej ceste až v rozsahu a do výšky ustanovenej v § 4 a 5; o poskytovaní náhrad môže zamestnávateľ rozhodnúť najneskôr do 90 kalendárnych dní od vzniku pracovného pomeru.

(4) Zamestnancovi, ktorý poberá stravné podľa predchádzajúcich odsekov a je v tejto dobe vyslaný na pracovnú cestu, poskytuje zamestnávateľ náhradu, ktorá je pre zamestnanca výhodnejšia.

(5) V prípadoch uvedených v odsekoch 1 až 3 môže zamestnávateľ poskytnúť zamestnancovi aj náhradu preukázaných sťahovacích výdavkov.

§ 7

Náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách

(1) Ak sa zamestnanec dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo, s výnimkou vozidla zamestnávateľa, patrí mu za každý 1 km jazdy sadzba základnej náhrady a náhrada za spotrebované pohonné látky.

(2) Sadzba základnej náhrady za 1 km jazdy je

a) pri jednostopových vozidlách a trojkolkách 0,95 Sk,

b) pri osobných cestných motorových vozidlách 3,65 Sk;

pri použití prívesu k cestnému motorovému vozidlu sa sadzba základnej náhrady za 1 km jazdy zvýši až o 10 %.

(3) Sadzba základnej náhrady pri nákladných automobiloch a autobusoch sa dohodne medzi zamestnancom a zamestnávateľom.

(4) Náhrada výdavkov za pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok platných v čase použitia vozidla a prepočítaných podľa spotreby uvedenej v technickom preukaze vozidla takto:

a) Ak je v technickom preukaze vozidla uvedená spotreba len podľa slovenskej technickej normy,^{3d)} na výpočet sa použije spotreba podľa tejto normy; v prípade jazdy vozidla len v meste sa spotreba určená podľa slovenskej technickej normy zvýši o 40 %.

b) Ak je v technickom preukaze vozidla uvedená spotreba podľa slovenskej technickej normy aj normy EHK alebo len podľa normy EHK, na výpočet sa použije spotreba podľa normy EHK vypočítaná aritmetickým priemerom; v prípade jazdy vozidla len v meste, použije sa spotreba určená pre mesto.

c) Ak je v technickom preukaze vozidla uvedená spotreba podľa inej normy, na výpočet sa použije spotreba určená pre rýchlostný režim jazdy vozidla zodpovedajúci prevažujúcim podmienkam pracovnej cesty.

(5) Zamestnávateľ môže so zamestnancom dojednať tiež poskytovanie náhrady za použitie cestného motorového vozidla vo výške zodpovedajúcej cene cestovného lístka hromadného dopravného prostriedku diaľkovej prepravy.

§ 8**Prispôsobovanie sadzieb náhrad**

(1) Výška sadzieb náhrad stravného uvedená v § 5 ods. 1 a 2 a v § 16 ods. 4 a výška sadzieb základných náhrad za používanie cestných motorových vozidiel uvedená v § 7 ods. 2 sa upravuje podľa štatistických údajov o cenách jedál a nealkoholických nápojov vo verejnom stravovaní a o cenách a amortizácii vozidiel. Úprava sadzieb sa po prvý raz vykoná, ak rozdiel indexu cien podľa prvej vety vyhláseného v príslušnom kalendárnom mesiaci a indexu vyhláseného ku dňu účinnosti tohto zákona tvorí hodnotu aspoň 10 bodov; ďalšia úprava sa vykoná, ak rozdiel indexu v príslušnom kalendárnom mesiaci a indexu v kalendárnom mesiaci, podľa ktorého bola naposledy upravená výška sadzieb, tvorí opäť hodnotu aspoň 10 bodov. Upravené sadzby náhrad podľa prvej vety patria zamestnancom od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom boli zverejnené.

(2) Výšku sadzieb náhrad podľa odseku 1 ustanoví a vyhlási uverejnením opatrenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky⁴⁾ Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky na základe údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky.

(3) Sadzby stravného sa zaokrúhľujú na celé koruny do výšky 50 halierov smerom dole a od 50 halierov včítane smerom hore. Sadzby základných náhrad za používanie cestných motorových vozidiel sa zaokrúhľujú na päťhaliere.

§ 9**Iné a vyššie náhrady**

Zamestnávateľ, ktorý nie je rozpočtovou alebo príspevkovou organizáciou,⁵⁾ môže poskytovať zamestnancom aj iné náhrady súvisiace s pracovnou cestou, s inými zmenami miesta výkonu práce a so vznikom pracovného pomeru a vyššie náhrady, ako ustanovuje tento zákon; poskytovanie týchto náhrad možno dojednať v kolektívnej zmluve, v pracovnej zmluve alebo v inej písomnej dohode.

TRETIA ČASŤ**NÁHRADY PRI ZAHRANIČNÝCH PRACOVNÝCH CESTÁCH****§ 10**

Na poskytovanie náhrad pri zahraničných pracovných cestách včítane iných a vyšších náhrad sa vzťahuje úprava ustanovená v § 2 až 9, pokiaľ nie je ďalej ustanovené inak.

§ 10a**Poistenie liečebných nákladov v zahraničí**

Zamestnancovi pri zahraničnej pracovnej ceste patrí náhrada preukázaných výdavkov za poistenie nevyhnutných liečebných nákladov v zahraničí; táto náhrada zamestnancovi nepatrí, ak ho takto poistil zamestnávateľ.

§ 11**Náhrada výdavkov za cesty na návštevu rodiny**

Ak sa zamestnanec so zamestnávateľom pri zahraničnej pracovnej ceste písomne dohodne na návšteve rodiny zamestnanca v mieste jej trvalého pobytu, patrí zamestnancovi náhrada písomne dohodnutých výdavkov až v rozsahu, do výšky a za podmienok ako pri zahraničnej pracovnej

ceste. Ustanovenie § 4 písm. e) sa nevzťahuje na cesty na návštevu rodiny zamestnanca vyslaného na zahraničnú pracovnú cestu.

§ 12

Stravné

(1) Za každý kalendárny deň zahraničnej pracovnej cesty mimo územia Slovenskej republiky a za každý kalendárny deň, v ktorom zahraničná pracovná cesta mimo územia Slovenskej republiky trvá dlhšie ako 12 hodín, patrí zamestnancovi stravné v cudzej mene. Výšku dennej sadzby stravného v cudzej mene ustanoví a vyhlási uverejnením opatrenia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky⁴⁾ Ministerstvo financií Slovenskej republiky.

(2) Ak zahraničná pracovná cesta mimo územia Slovenskej republiky trvá v kalendárnom dni 12 hodín a menej alebo ak trvá celkovo 12 hodín a menej, zamestnávateľ poskytuje stravné v cudzej mene najviac do polovice dennej sadzby ustanovenej podľa predchádzajúceho odseku.

(3) Ak sú pri zahraničnej pracovnej ceste v cene za ubytovanie preukázateľne zahrnuté aj výdavky za raňajky, zamestnávateľ poskytuje stravné v cudzej mene určené podľa predchádzajúcich odsekov znížené o sumu výdavkov za raňajky, najviac však o 15 % stravného určeného podľa predchádzajúcich odsekov.

§ 13

Vreckové

Zamestnávateľ môže zamestnancom pri zahraničnej pracovnej ceste poskytovať popri náhrade preukázaných potrebných vedľajších výdavkov [§ 4 písm. d)] vreckové v cudzej mene do výšky 40 % stravného určeného podľa § 12 ods. 1 alebo ods. 2.

§ 14

Náhrada výdavkov za pohonné látky

Pri poskytovaní náhrad za používanie cestných motorových vozidiel podľa § 7 patrí zamestnancovi pri zahraničnej pracovnej ceste náhrada za pohonné látky v cudzej mene za kilometre prejdené v zahraničí nad 350 km, pokiaľ sa s prihliadnutím na technické parametre cestného motorového vozidla zamestnávateľ písomne nedohodne so zamestnancom na dlhšej vzdialenosti.

§ 15

Vylúčenie súbehu náhrad poskytovaných v slovenskej a cudzej mene

(1) Pri zahraničnej pracovnej ceste patrí zamestnancovi za dobu pracovnej cesty na území Slovenskej republiky stravné v slovenskej mene v rozsahu a za podmienok ustanovených v § 5 ods. 1.

(2) Pri zahraničnej pracovnej ceste, ktorá sa začína na území Slovenskej republiky, je rozhodnou dobou pre vznik nároku na náhrady poskytované v cudzej mene prechod slovenskej štátnej hranice a pri leteckej preprave odlet a prílet lietadla podľa letového poriadku.

(3) Pri zahraničnej pracovnej ceste, ktorá sa začína v zahraničí, je rozhodnou dobou pre vznik nároku na náhrady poskytované v cudzej mene začiatok pracovnej cesty.

§ 16**Zahraničné pracovné cesty vykonávané na základe dohôd o vzájomnej výmene zamestnancov**

(1) V dohode o vzájomnej výmene zamestnancov môže zamestnávateľ so zamestnávateľom, ku ktorému je zamestnanec vysielaný, dojednať poskytovanie bezplatného ubytovania, stravného, vreckového a náhradu cestovných výdavkov za cesty súvisiace s výkonom práce.

(2) Cestovné výdavky za cesty zo sídla zamestnávateľa, ktorý zamestnanca vysielal na pracovnú cestu, do sídla zamestnávateľa v zahraničí a späť uhradza vysielajúci zamestnávateľ.

(3) Zamestnávateľia môžu dohodnúť výšku stravného poskytovaného slovenskému zamestnancovi v zahraničí maximálne do výšky ustanovenej týmto zákonom.

(4) Zahraničnému zamestnancovi vyslanému do Slovenskej republiky sa poskytuje stravné až do výšky 400 Sk na deň a vreckové do výšky 40 % stravného.

§ 17**Náhrady pri pridelení na výkon práce v zahraničí**

Zamestnancovi pridelenému na výkon práce v zahraničí, ktorý je odmeňovaný podľa osobitných predpisov,⁶⁾ patria za dni cesty do miesta pridelenia a späť a pri pracovných cestách v zahraničí náhrady ako pri zahraničnej pracovnej ceste. Pokiaľ zamestnanca nasleduje jeho rodinný príslušník (§ 2 ods. 4), možno zamestnancovi poskytnúť tiež náhrady výdavkov, ktoré vznikli tomuto rodinnému príslušníkovi.

ŠTVRTÁ ČASŤ**SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA****§ 19**

Náhrady podľa tohto zákona možno paušalizovať. Pri výpočte paušálnej sumy vychádza zamestnávateľ z priemerných podmienok rozhodných pre poskytovanie náhrad zamestnancovi alebo skupine zamestnancov. Pokiaľ sa zmenia podmienky, za ktorých sa paušálna suma určila, je zamestnávateľ povinný túto sumu preskúmať a upraviť.

§ 20

Kde tento zákon požaduje preukázanie výdavkov a zamestnanec ich nepreukáže, môže mu zamestnávateľ poskytnúť náhrady v ním uznannej výške s prihliadnutím na určené podmienky pracovnej cesty (§ 3). Obdobne možno postupovať aj pri poskytovaní náhrad cestovných výdavkov za mestskú hromadnú dopravu pri pracovnej ceste na území Slovenskej republiky.

§ 21

(1) Ak zamestnanec požiada o poskytnutie preddavku na náhrady podľa tohto zákona, je zamestnávateľ povinný mu tento preddavok do výšky predpokladaných náhrad poskytnúť.

(2) Zamestnávateľ je povinný poskytnúť zamestnancovi pri zahraničnej pracovnej ceste preddavok v cudzej mene v rozsahu a vo výške podľa predpokladanej doby trvania a podmienok zahraničnej pracovnej cesty.

(3) Zamestnanec je povinný do desiatich pracovných dní po dni ukončenia pracovnej cesty predložiť zamestnávateľovi písomné doklady potrebné na vyúčtovanie pracovnej cesty a tiež vrátiť nevyúčtovaný preddavok.

(4) Zamestnávateľ je povinný do desiatich pracovných dní odo dňa predloženia písomných dokladov vykonať vyúčtovanie pracovnej cesty zamestnanca a uspokojiť jeho nároky.

§ 22

Čas, ktorý na pracovnej ceste spadá do pracovného času zamestnanca, strávený bez jeho zavinenia inak ako plnením pracovných úloh sa považuje za výkon práce.

§ 23

Pracovnoprávne vzťahy podľa tohto zákona sa spravujú Zákonníkom práce, pokiaľ v tomto zákone nie je ustanovené inak.

§ 24

Vláda Slovenskej republiky môže nariadením ustanoviť pre zamestnancov zamestnávateľov, ktorí sú štátnymi rozpočtovými alebo štátnymi príspevkovými organizáciami, aj iné náhrady súvisiace s pracovnou cestou, inými zmenami miesta výkonu práce, so vznikom pracovného pomeru a s pridelením na výkon práce v zahraničí.

§ 25

(1) Zrušujú sa:

1. Vyhláška Ministerstva financií č. 18/1960 Zb. o náhradách výdavkov pri zahraničných pracovných cestách.
2. Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 57/1979 Zb. o náhradách za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách v znení vyhlášky č. 2/1984 Zb., vyhlášky č. 251/1990 Zb., vyhlášky č. 338/1990 Zb., vyhlášky č. 430/1990 Zb. a vyhlášky č. 480/1990 Zb.
3. Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 33/1984 Zb. o cestovných náhradách v znení vyhlášky č. 81/1988 Zb., vyhlášky č. 241/1988 Zb. a vyhlášky č. 251/1990 Zb.
4. Vyhláška Ministerstva práce a sociálnych vecí Českej republiky č. 120/1991 Zb., ktorou sa dopĺňajú niektoré právne predpisy o cestovných náhradách.
5. Vyhláška Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 148/1991 Zb., ktorou sa dopĺňa vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 33/1984 Zb. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, a úprava Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 31. augusta 1982 č. 315-5796-3161 o osobitnej úprave náhrad cestovných výdavkov pracovníkov prijatých zo Slovenskej socialistickej republiky do aparátu federálnych inštitúcií v znení výnosu Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 18. júna 1990 č. 225-18991-5157.
6. Pokyny Ústredného zväzu spotrebných družstiev zo 7. apríla 1965 č. 26/1965 Vestníka Ústredného zväzu spotrebných družstiev pre poskytovanie náhrad pracovníkom, ktorí pravidelne vo väčšom rozsahu používajú služobný motocykel, vlastný cestovný (motorový) bicykel alebo vykonávajú cesty pešo (reg. čiastka 40/1965 Zb.).

7. Úprava Ministerstva stavebníctva z 9. januára 1968 č. 3/1968 Spravodajcu Ministerstva stavebníctva o určení pracovísk, na ktoré sa v podnikoch priemyselnej výroby vzťahuje osobitná úprava nocľážneho (reg. čiastka 10/1968 Zb.).
8. Úprava Ministerstva poľnohospodárstva a výživy z 3. 11. 1967 č. VII/3-1747/1967, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia vyhlášky č. 96/1967 Zb. (reg. čiastka 11/1968 Zb.).
9. Úprava č. 9 Ministerstva baníctva z 1. apríla 1967 č. 42.2/776/67 na vykonanie Zákonníka práce (reg. čiastka 17/1967 Zb.) v znení úpravy č. 2 Ministerstva baníctva z 28. 5. 1968 č. 42.3/657/68 (reg. čiastka 25/1968 Zb.) a úpravy č. 1 Federálneho výboru pre priemysel z 15. apríla 1970 (reg. čiastka 48/1968 Zb.).
10. Úprava Ústrednej správy geodézie a kartografie z 20. decembra 1968 č. 6 158/1968-2, ktorou sa ustanovujú zásady pre paušalizáciu náhrad cestovných výdavkov (reg. čiastka 48/1968 Zb.).
11. Smernice Federálneho ministerstva financií z 11. júla 1972 č. VII/4-8921/72 o náhradách výdavkov pri zahraničných pracovných cestách (reg. čiastka 18/1972 Zb.) v znení výnosu Federálneho ministerstva financií z 31. mája 1988 č. VI/2-8900/88 (reg. čiastka 23/1988 Zb.).
12. Zásady Federálneho ministerstva dopravy z 11. septembra 1975 č. 20 808/75-09 pre poskytovanie paušálnych náhrad cestovných výdavkov (reg. čiastka 3/1976 Zb.).
13. Úprava Federálneho ministerstva financií z 20. marca 1978 č. II/6000/1978 o odmieňaní a hmotnom zabezpečení niektorých pracovníkov počas ich pobytu v zahraničí (reg. čiastka 11/1978 Zb.).
14. Smernice Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 10. augusta 1979 č. 316-1238/79-7315 o odmieňaní pracovníkov, ktorí v súvislosti s výkonom povolania vedú služobné cestné motorové vozidlá (reg. čiastka 25/1979 Zb.), v znení vyhlášky č. 251/1990 Zb.
15. § 4 a 5 úpravy Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí zo 16. októbra 1981 č. 316-1099/81-7300 o odmieňaní a poskytovaní cestovných náhrad vietnamským občanom dočasne zamestnaným v Československej socialistickej republike (reg. čiastka 34/1981 Zb.) v znení výnosu Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 31. 7. 1989 č. 221-8747-5123, 060589 (reg. čiastka 26/1989 Zb.).
16. Úprava Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 31. augusta 1982 č. 315-5796-3161 o osobitnej úprave náhrad cestovných výdavkov pracovníkov prijatých zo Slovenskej socialistickej republiky do aparátu federálnych inštitúcií (reg. čiastka 34/1982 Zb.) v znení výnosu Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 18. júna 1990 č. 225-18991-5157 (č. 287/1990 Zb.).
17. Smernice Českého zväzu výrobných družstiev z 5. októbra 1982 o náhradách cestovných a iných výdavkov kominárov (reg. čiastka 10/1983 Zb.).
18. Úprava Federálneho ministerstva dopravy z 12. januára 1983 č. 25 080/82-03 o poskytovaní leteckej stravnej normy členom posádok civilných lietadiel v organizáciách v pôsobnosti Federálneho ministerstva dopravy (reg. čiastka 9/1983 Zb.) v znení výnosu Federálneho ministerstva dopravy z 10. septembra 1990 č. 19 439/1990-320 (č. 452/1990 Zb.).
19. Úprava Federálneho ministerstva dopravy z 27. októbra 1983 č. 20 324/1983-03 o poskytovaní leteckej stravnej normy členom posádok civilných lietadiel trvale vykonávajúcim riadiacu činnosť technicko-hospodárskeho charakteru v organizáciách v pôsobnosti Federálneho ministerstva dopravy (reg. čiastka 4/1984 Zb.) v znení výnosu Federálneho ministerstva dopravy z 10. septembra 1990 č. 19 439/1990-320 (č. 451/1990 Zb.).
20. Úprava Federálneho ministerstva financií a Federálneho ministerstva zahraničného obchodu zo 6. augusta 1984 č. FMF VI/3-11 811/84 a č. FMZO 598/14/84 o náhradách výdavkov pri zahraničných pracovných cestách členov posádok dopravných prostriedkov (reg. čiastka

- 22/1984 Zb.) v znení výnosu Federálneho ministerstva financií a Federálneho ministerstva zahraničného obchodu zo 6. februára 1987 č. FMF VI/3-1.840/87 a č. FMZO 86/14/87 (reg. čiastka 11/1987 Zb.).
21. Výnos Ministerstva vnútra Českej socialistickej republiky z 18. 6. 1985 č. MH/13-6699/1939/85 o osobitných paušálnych náhradách cestovného pre kominárov a vykupovačov druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva (reg. čiastka 20/1985 Zb.) v znení výnosu Ministerstva vnútra Českej republiky z 18. 9. 1990 č. MH/1-13980/720/1990 (č. 398/1990 Zb.).
 22. Úprava Federálneho ministerstva financií č. VIII/4/16 986/85 o určení jednotnej zahraničnej diéty pre československých pracovníkov na integračných akciách v ZSSR (reg. čiastka 30/1985 Zb.).
 23. Smernice Českého zväzu výrobných družstiev zo 4. septembra 1985 o osobitných paušálnych náhradách cestovného pre kominárov (reg. čiastka 4/1986 Zb.).
 24. Úprava Federálneho ministerstva dopravy z 24. júna 1986 č. 6006/1986-03 o osobitných paušálnych náhradách cestovných výdavkov pre niektorých pracovníkov dopravy, u ktorých častá zmena miesta výkonu práce vyplýva z osobitnej povahy povolania (reg. čiastka 18/1986 Zb.), v znení výnosu Federálneho ministerstva dopravy z 10. septembra 1990 č. 19 438/1990-320 (č. 414/1990 Zb.).
 25. Výnos Ministerstva vnútra Českej socialistickej republiky z 31. júla 1987 č. SD/33-2728/1987 o osobitných paušálnych náhradách cestovných výdavkov cestujúcich pracovníkov cestnej a mestskej dopravy (reg. čiastka 17/1987 Zb.) v znení výnosu Ministerstva vnútra Českej republiky z 24. júla 1990 č. SD/1 R-11 021/90 (č. 345/1990 Zb.).
 26. Výnos Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 25. mája 1987 č. MH-41/203/1987 o osobitných paušálnych cestovných náhradách pre kominárov a vykupovačov druhotných surovín v organizáciách miestneho hospodárstva (reg. čiastka 17/1987 Zb.) v znení výnosu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 8. januára 1991 č. MH-5/1991-OE (č. 53/1991 Zb.).
 27. Výnos Federálneho ministerstva financií z 22. júna 1987 č. III/11.000/87 o cestovných náhradách pri zahraničných bezdevízových pracovných cestách (reg. čiastka 17/1987 Zb.).
 28. Výnos Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 10. septembra 1987 č. SD-3138/1987-4 o osobitných paušálnych cestovných náhradách pracovníkov cestnej a mestskej dopravy, cestného hospodárstva a automobilového opravárstva (reg. čiastka 18/1987 Zb.) v znení výnosu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 3. januára 1991 č. SD-3003/1991.
 29. § 5 výnosu Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 5. októbra 1987 č. 515-31053-5123 o odmieňaní a poskytovaní cestovných náhrad angolským občanom dočasne zamestnaným v československých organizáciách (reg. čiastka 25/1987 Zb.).
 30. § 4 výnosu Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 22. decembra 1987 č. 515-37137-5123 o odmieňaní a poskytovaní cestovných náhrad vedúcim skupín kórejských občanov a kórejským tlmočníkom zamestnaným v Československej socialistickej republike (reg. čiastka 26/1987 Zb.).
 31. Výnos Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí z 12. septembra 1991 č. F 43-6138-7201-120991 o poskytovaní príplatku na úhradu cestovných výdavkov pracovníkom prijatým z Českej republiky do federálnych orgánov na území Slovenskej republiky (č. 404/1991 Zb.).
 32. Uznesenie Predsedníctva vlády ČSSR z 27. októbra 1971 č. 344 k návrhu na úpravu náhrad výdavkov funkcionárov, vedúcich pracovníkov a vedúcich delegácií pri zahraničných pracovných cestách.

(2) Platnosť strácajú výnimky, odchýlky a ďalšie opatrenia ustanovené podľa doterajších právnych predpisov o cestovných náhradách.

§ 26

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. májom 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

- 1) Zákon č. 61/1952 Zb. o námornej plavbe.
- 2) § 115 Občianskeho zákonníka.
- 3) § 38 ods. 3 Zákonníka práce.
- 3a) § 40 Zákonníka práce.
- 3b) § 38 ods. 4 Zákonníka práce. § 5 nariadenia vlády Československej socialistickej republiky č. 223/1988 Zb., ktorým sa vykonáva Zákonník práce.
- 3c) § 27 Zákonníka práce. § 33 Zákonníka práce.
- 3d) § 11 zákona č. 142/1991 Zb. o česko-slovenských technických normách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 143/1995 Z. z.
- 4) § 1 ods. 2 písm. d) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky.
- 5) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách.
- 6) Napríklad: výnos ministra zahraničného obchodu č. 24/1962 z 23. júna 1962 o úprave platových pomerov zamestnancov Ministerstva zahraničného obchodu pridelených na výkon funkcií v obchodných oddeleniach zastupiteľských úradov v zahraničí v znení neskorších predpisov, výnos ministra zahraničných vecí č. 013.147/62 zásady platovej úpravy pre zamestnancov zahraničnej služby.
- 7) Zákon č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov.
- 8) § 17 zákona č. 1/1992 Zb. o mzde, odmene za pracovnú pohotovosť a o priemernom zárobku.

